

Fordel, som Morsøboerne havde af, at der allerede var Station paa Mors og Færgeforbindelse fra Mors over til Salling. Jeg kan fuldstændig slutte mig dertil. Jeg synes, det maa være en stor Fordel for Morsøboerne, og jeg synes, det ikke var for meget forlangt, at de indrømme os den samme Fordel ved at de føre Banen ned til Sundet. Der forlanges ikke mere, saa skulle vi nok se at skaffe Forbindelsen videre. Jeg vil derfor anbefale det Ændringsforslag, som er stillet til Lovforslaget af Mindretallet.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Thomas Larsen*): Jeg vil begynde med i Anledning af den foreliggende Betænkning og de Udtalelser, som nu ere fremsatte fra de forskellige Sider, at udtale, at det ikke vil komme til at ligge mig tungt paa Sinde, hvilken af de to Indstillinger der bliver vedtaget af det høje Ting. Naar jeg ved Lovforslagets første Behandling stillede mig imødekommende overfor dette Lovforslag, var Grunden ene og alene den, at jeg gerne vilde bidrage mit til at bringe den ved Loven af 27. Maj 1908 vedtagne Baneplan paa Mors ud af det Dødvande, hvori den hidtil havde befundet sig. Det forekommer mig saa meget mere nødvendigt, som ingen, saa vidt det er kommet til min Kundskab, derovre har rørt sig, i alt Fald ikke i nævneværdig Grad, for at realisere den Baneplan, der blev vedtagen ved den nævnte Lov. Dette giver ikke videre gode Udsigter for, at Morsøbanerne kunne realiseres, og jeg vil derfor gerne bidrage mit til, at den vedtagne Lov kan ske Fyldest, saa at Morsingerne kunne faa deres Bane, som Forudsætningen var i Jernbaneloven af 1908. Det var min Hovedgrund til at stille mig imødekommende overfor dette Forslag, og det forekommer mig, at dette i og for sig er Begrundelse nok. Imidlertid er der, siden dette Lovforslag blev fremsat og behandlet her i dette høje Ting, kommet Røster til Orde for fremdes at gennemføre Loven i dens fulde Udstrækning, og man har navnlig ovre i Thy begyndt at røre paa sig i den Anledning og paa ny fremsat Kravet om at faa Morsøbanerne ført ned til Sundstederne. Der kan ogsaa være adskilligt, der taler for en saadan Forbindelse, det kan ikke nægtes, men selv om man førte Morsøbanerne ned til Sundstederne, vilde der dog, som Forholdene ere, ikke være Tale om nogen virkelig Jernbaneforbindelse med

Thy. Efter det Forslag, som Udvalgets Flertal har stillet, er imidlertid Muligheden for en Forbindelse mellem Thy og Sundstederne opretholdt, idet det hedder i dette Forslag, at der skal bygges „en Jernbane fra Nykøbing paa Mors til Sejrslev, eventuelt til Feggesund samt eventuelt med Sidebane til Vildsund, og en Jernbane fra Nykøbing paa Mors til Karby, eventuelt til Karbystrand eller Næssund med Sidebane til Øster-Assels“.

Hvad der forelaa ved Sagens første Behandling, var, at de ærede Forslagsstillere havde bortskaaet Sundforbindelserne, altsaa de to Forbindelser fra Solbjerg til Vildsund og fra Karby til Næssund, men i Ændringsforslag Nr. 1 i Betænkningen optages begge disse Jernbanelinier som Baner, der eventuelt kunne bygges. Derved er altsaa Muligheden for, at Banerne kunne bygges efter den i Loven af 27. Maj 1908 indeholdte Plan, opretholdt. Med andre Ord, saa snart Pengene ere til Stede, og der er tilvejebragt Enighed om Etableringen af en saadan Forbindelse mellem Thy og Mors som her paatænkt, vil den kunne lade sig udføre, Loven er absolut ingen Hindring derfor. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard), som har stillet Mindretalsforslag, udtalte, at Staten er bunden til sit Tilskud, og at det beror paa de interesserede Parter, om der kan komme en saadan Enighed i Stand, at en Forbindelse kan tilvejebringes. Hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages, er det ikke udelukket, at en saadan Forbindelse kan komme i Stand. Efter at have overvejet Sagen skal jeg sige, at jeg vil foretrække den af Udvalgsflertallet foreslaaede Affattelse af Lovforslaget, og jeg kan derfor tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 1. Ved Sagens første Behandling udtalte den ærede Ordfører (Mærkvorsen), at ved dette Forslag, som han tillige med det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) stillede, vilde der fremkomme en Besparelse paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i den en Gang vedtagne Baneplan derved, at man bortskar disse to Sidebaner; Banerne fra Solbjerg til Vildsund og fra Karby til Næssund, og af denne Besparelse vilde formentlig $\frac{1}{4}$ Mill. komme Staten til gode. Nu er jeg imidlertid klar over, at hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages, var den Udsigt, som Ordføreren den Gang aabnede, kun en Luftspejling, som Tinget og jeg gerne kunne glæde os over i dette Øjeblik, men som vil være forsvunden i det Øjeblik, Lovforslaget gen-